

„To jest Pan!” (J 21, 7)

„To jest Pan!” – radosne wyznanie wiary apostoła Jana, który rozpoznał Zmartwychwstałego na brzegu jeziora. To jest Pan! Tu jest Pan! – czyż to paschalne wyznanie nie wyraża istotę naszej wiary w Jego zmartwychwstanie? Ileż chwil w naszym życiu, w których ten okrzyk pojawia się w naszym sercu i na naszych ustach. Wzrastać w wierze, oznacza zapełniać wszystkie sfery naszej osobistej historii, również te nie do końca zrozumiałe, właśnie tym wyznaniem wiary: To jest Pan! Tu jest Pan! Czy istnieją w naszym życiu miejsca, w których brakuje tego paschalnego okrzyku, i w których trudno nam dostrzec oczyma wiary Jego dyskretną, ale zawsze wierną i współczującą obecność?

Kochani! W historii mojego życia tak często Bóg objawia się w zaskakujący sposób. W tym działaniu widzę Jego miłość i zatroskanie. Jakże często przejawia się ono w bliskości, życzliwości i ofiarności ludzi, którym bliskie są misyjne przestrzenie w Rosji i w Kazachstanie. Ileż osób dźwigających krzyż cierpienia, ileż ludzi gorąco modlących się, ileż mężczyzn i kobiet wspierających materialnie posługę Kościoła w tych zakątkach ziemi! Ilekroć Was wspominam, w moim sercu pojawiają się zawsze uczucia zadziwienia i wdzięczności.

Pisząc te słowa myślę o wszystkich ludziach, których Bóg stawia na drodze mojego życia, myślę o „przyjaciołach misji”. Kochani, ogarniam Was serdeczną modlitwą. Życzę każdemu z Was daru głębokiej paschalnej wiary, byśmy mogli w każdym momencie naszego życia wyznawać: To jest Pan! Tu jest Pan!

brat Eliot Marecki ofm
Kazachstan, Almaty, 31.03.2012.